

Waldorff (VS):

»Vil ministeren sørge for, at arbejdstilsynets liste over virksomheder i Århusområdet, som anvender klorholdige opløsningsmidler, bliver tilstillet den forskergruppe, som undersøger disse stoffers betydning i arbejdsmiljøet?«

Skriftlig begrundelse

Forskergruppen, som repræsenterer en både lægelig og kemisk sagkundskab på arbejdsmiljøområdet, forsøger at lave en kortlægning af de klorholdige opløsningsmidlers indvirkning på arbejdsmiljøet. Der er tale om stoffer, som er stærkt inde i billedet, bl. a. i forbindelse med fosterskader og abnorme graviditetsforløb, og der er et meget stort behov for forskning på området.

Det vil være helt uacceptabelt, hvis det afslag på anmodning om udlevering af den omtalte liste, som direktoratet for arbejdstilsynet har givet, får lov til at blive stående.

En ting er, at myndighederne tilsyneladende står magtesløse over for de stigende arbejdsmiljøproblemer. En anden – og langt grovere – ting vil det være, hvis man ved hjælp af spidsfindige juridiske fortolkninger forhindrer de forskere, som forsøger at kortlægge problemerne, i at udføre deres arbejde.

Waldorff (VS):

Spørgsmålet drejer sig om den Århusundersøgelse, som en gruppe forskere fra kemisk institut og socialmedicinsk institut samt en læge i Århus forsøger at lave, og som går ud på at kortlægge de klorholdige opløsningsmidlers betydning i arbejdsmiljøet. Hermed har forskergruppen taget fat på en undersøgelse, som arbejdstilsynet i 1978 måtte opgive at få noget resultat ud af, og nogle mener, at det skyldtes, at hele arbejdstilsynets grundlag for undersøgelsen var temmelig dilettantisk. Formålet med Århusgruppens undersøgelse er at finde ud af, hvordan arbejderne påvirkes af disse stoffer, og specielt, hvordan graviditetsforløb påvirkes, og det hænger sammen med, at der er afsløret mange forstyrrelser og mange unormale graviditetsforløb hos kvinder, som arbejder med disse opløsningsmidler. Det er en meget vigtig undersøgelse, og specielt er der grund til at understrege, at netop de problemer, kvin-

der har i arbejdsmiljøet, er noget, som er fantastisk meget forsømt.

Arbejdstilsynet konkluderede i 1978, at det var umuligt på grundlag af kortlægningen at give et holdbart statistisk skøn over risikoen for graviditetspåvirkninger, og man måtte stort set opgive at bruge materialet.

Det, som er forskergruppens mål, er ikke så meget statistik, som det er en konkret undersøgelse af, hvad der er sket med de mennesker, som arbejder med de klorholdige opløsningsmidler, og en betingelse for, at man kan gennemføre undersøgelsen, er, at man kan få kontakt med de mennesker, som arbejder på virksomhederne. Derfor har man bedt om en liste over de virksomheder, og det har arbejdstilsynet nægtet at udlevere med begrundelse i offentlighedsloven. Til den begrundelse er at sige, at der ikke synes at være – og i hvert fald ikke er det for de jurister, som har kontakt med forskergruppen – noget lovgrundlag for at nægte at udlevere oplysningerne.

Men det, som er langt det vigtigste, er selvfølgelig, at det er fuldstændig uacceptabelt, hvis arbejdstilsynet ved hjælp af forskelligt juristeri forhindrer en undersøgelse, som selv arbejdstilsynet kan se det er nødvendigt at få gennemført, nemlig af de mange unormale graviditetsforløb. Netop forskergruppen har, hvis den kan få kontakt med arbejderne på de her virksomheder, en mulighed for at lave en konkret vurdering af kvinders og specielt gravide kvinders arbejdsmiljø.

Jeg vil gerne stille det spørgsmål, hvem der egentlig kan have en interesse i at stoppe en sådan undersøgelse, når det er så indlysende, at det er nødvendigt at få en kortlægning af netop disse opløsningsmidler.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Den nævnte forskergruppe ved Århus universitet har klaget til mig over det afslag, som hr. Waldorff henviser til, og som direktoratet har givet til gruppen, på at give oplysning om de virksomheder i Århus amt, der ved tilsynets undersøgelse i 1978 har oplyst, at der anvendes opløsningsmidler. Sagen har også været rejst i pressen, og jeg har på sædvanlig måde som øverste klageinstans anmodet direktoratet om en udtalelse i sagen. Inden direktoratets udtalelse foreligger, kan jeg ikke tage stilling til klagen, og jeg kan såle-